

הסיפור

בהלוויית מיקי אלבין היו כמעט יותר עיתונאים מאשר חברים. כבר נכתבו על זה הרבה שורות. הצלמים הסתובבו מסביב לאלמנה גליה, וצילמו כל דימעה שלה בקלודיאפ. רוח מה לבשה גליה, ואיזה איפור היה לה. אם היה כשגמרו לצלם אותה מכל זווית אפשרית, התרוצצו הצלמים והעיתונאים וחפשו בין הקהל שמות מפורצים. הם כאו להלווייה כדי להביא סיפורים. היה ייצוג למישפחת אייזנברג או לא היה ייצוג. מי אמר מה על הקבר. ומי נראה עצוב במיוחד. אחר כך התפור כל הקהל, והעיתר נאים רצו למערכות כדי לספר את הסיפורים שלהם.

סיפור אחד הם לא הביאו איתם. כדי לראותו היה צורך להזיז את המבט מגליה אלבין ומשאר החשובים. היה צורך להסתכל מעבר לגוש הקהל ליד הקבר. מי שהסתכל ראה שם אשה צעירה ממורת נכני. כשכולם הלכו, היא עמדה מרחוק עוד כמה דקות, נפרדה באופן אישי, ואחר כך הלכה משם בצעד איטי.

ניסיתי להגיע אליה אחרי ההלוויה ולשאל אותה מי היה מיקי אלבין בשבילה. זה לא היה פשוט. בסוף הצלחתי. שמה דפי שחר, והיא רקדנית במיקצוועה. טילפנתי אליה. בשיחות הראשונות היא רק בכתה ואמרה שהיא לא יכולה לדבר בכלל. אחרי שלושים שיחות טלפון היא הסכימה לדבר איתי בטלפון. לא להיפגש. היא לא רוצה לראות אף אחד, היא רוצה להיות לבר באבלה. היא הסכימה לספר לי קצת על מיקי, כך אמרה. כדי שאנשים ידעו איזה בחור נפלא הוא היה.

הכרתי את מיקי בדיוק לפני 10 שנים, ב-1975. הייתי בת 28, והוא כן 31. התפתח בינינו רומן ופה מאור שנמשך חמש שנים. אחרי חודשים הוא רצה להתחתן איתי, אבל אני לא הייתי בטוחה, ואז הוא פיתאום התחרט. אבל אחרי כמה זמן שוב פרחה האהבה ועברנו לגור ביחד ברירת חדר וחצי ברחוב דויד המלך.

מיקי כבר עבר באותה תקופה כשביל אייזנברג ותמיד הוא היה בחור עשיר.

בעיניי, התכונה הפחות חשובה אצל גבר היא הצלחתו הכספית, כלומר עושרו. לא רציתי ממיקי כלום. לא בית מפואר, לא פרוות, לא יהלומים. רציתי ממנו אהבה ורוך והתחשבות, ואת זה קיבלתי במנות גדולות.

גם מיקי היה צנוע מאוד. אף פעם לא רצה לנקר עיניים בכספו. היציאות הגדולות שלנו היו למיסערה. הוא היה אכסטרדהלארג'. הוא נתן לי את ההרגשה שאין שום דבר בעולם שהוא לא יתן לי, אם אני ארצה. והאמת שההרגשה הזאת הספיקה לי. לא ביקשתי דבר.

הוא היה בחור סגור מאוד, אבל מלא חושיהומור.

אחרי ארבע שנים של חיים משותפים נרשמנו לנישואין ברבנות. בינתיים הוא הכיר את גליה, והחליט להתחתן דווקא איתה.

בתקופה הראשונה הייתי די שבורה מזה, היה איכפת לי נורא. אחר כך הבנתי שאולי איכרתי בעל, אבל נשאר לי יריד לכל החיים. תמיד ידעתי שאם הסזחזחילה יקרה לי משהו, תמיד אוכל לפנות אל מיקי והוא יעזור. הוא יעשה את הכל בשבילי.

את שואלת למה עמדתי בצד כומן ההלוויה, ולמה אני לא הולכת לנחם אבלים. אני לא רוצה שאף אחד בעולם יחשוב או יגיד שאני רוצה פיתאום להיות שייכת למישפחת אלבין. הסיפור שלי ושל מיקי היה לפני הרבה שנים, ואני באתי להיפרד ממנו ליד הקבר, בלי שום קשר למישפחה שלו. זה היה שלום מאוד פרטי.

לא רציתי ממיקי שום דבר בזמן שהיינו ביחד ובטח שאני לא רוצה שום דבר מהמישפחה שלו.

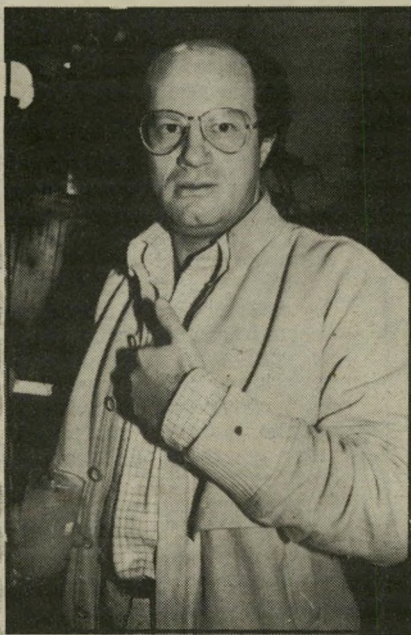
אני לא חושבת שמיקי ניסה לברוח מהחרד במישטרה. הוא לא היה פרקסי.

אני לא רוצה להיות מעורבת בכלום. אני לא רוצה אפילו שירחמו עליי. שאף אחד לא יעז לחשוב שפיתאום, בעיקבות מותו של מיקי, אני רוצה כותרת בעיתון. עכשיו אני באמת לא רוצה כלום. יש לי זיכרונות, וזה מספיק לי.

ההטעיה הגדולה

נעלה את ירושלים על ראש שימחתנו. דודו קופרמן (42) המכונה בפי כל דודו ראשיהעיר (ירושלים כמובן) מתחתן.

חוץ מאשר את אמא שלו, לא ראו אותו הרבה עם נשים, ופיתאום הוא מתחתן. כולם בירושלים ממש המומים. גם אני הייתי המומה, ולא התביישתי לשאול את דודו ראשיהעיר מאיפה פיתאום הוא שולף בחורה, וכבר מתחתן איתה. "איזה שולף?" אומר לי דודו ראשיהעיר, "זאת נעמי ארלין, בת 32, שאני חי איתה כבר שבע

דודו ראשיהעיר חתן

שנים כשימחה, ועכשיו גם החלטנו להתחתן. במשך כל השנים אף אחד לא ידע עליה כלום, כי זהו מה שרצינו. תראי איך אני הצלחתי להטעות את כולכם!

"החתונה תהיה ביום הרביעי במלון החדש מיגדל הכנסת. שנפתח רק לפני שבוע. הוזמנו רק 900-800 איש לשמוח כשימחתנו, כי פשוט אין יותר מקום ליד הברכה."

שנים. אחר כך הוא עזב את אשתו בגלל יונה לחוביין היפה, שהתגרשה מבעלה, נחמיה, בגלל קפטן שמיר. אחרי שהם גמרו לבנות בית בהרצליה, החליטה יונה שדי לה בקפטנים והלכה הלאה. שמיר התאווש מהר והעביר את אהבתו לדיילת לאה בןנפתלי, הדומה מאד ליונה לחוביין. רומהדומה, אבל לא אותו הדבר, וקפטן שמיר עשה חושבים וחזר לאשתו הראשונה, ואפילו התחתן איתה מחדש. עכשיו במישפחה שלהם רק דודוהמשך עושה חיים עם דיילות. בנו של שמואל, רוזן שמיר, שהוא עורךדין ודייל, מנהל רומאו רציני עם דיילות.

אצל קפטן דן סבר הדברים הרבה יותר פשוטים. הוא נפרד מאשתו, והדיילת מירי התגרשה מבעלה, ועכשיו מהכים באלעל לחתונה משותפת.

בימים אלה הגיעה לארץ הדיילתדוגמנית מובל אדר, כדי ללדת את ילדה השני.

היא התפרסמה ברומן שלה עם הקפטן עקיבא פרסמן, שנתפס בהברחתזהבה, ריצה עונש-מאסר ומתגורר כיום בנינווה. העובדה שפרסמן נשוי לאשה אחרת לא הפריע לה ללדת לו שני ילדים. אגב, גם בתו של פרסמן היא דיילת באלעל.

קפטן משה עופר, בן ה-50, מנהל רומאן סוער עם דיילת בת 22, שהיא בתו של קפטן בן 60.

יש לנו עוד כמה סיפורים נפלאים, אבל אותם עדיין איאפשר לשתר לפירסום. מפני שהנשים החוקיות עוד לא ידועות.

תודה שסתם באלעל. אנהנו מקווים לראותכם בקרוב באחת מטיסותינו.

"אל על" תמיד לשרותך!

שלום, נוסעים נכבדים. טיסת אל על מספר 001 לניוירוק יוצאת מנמלהעופה בריגוריון ברגעים אלה. בגלל תקלה טכנית לא נוכל להקרין לפניכם סרט, ובמקום זאת נספר לכם מעט רכילות על הצוותים שלנו. נא להדק את החגורות, להפסיק לעשן ולהקשיב היטב.

קפטן נרב מרגלית, שעזב את אשתו אילנה לטובת עוברת אלעל. חזר הביתה. המזכירה האלקטרונית כבר לא אומרת. זה ביתה של אילנה מרגלית" אלא אומרת במפורש, בקול גברי. זה ביתם של נרב ואילנה מרגלית. עכשיו אתם גם יכולים להבין איך זה שאילנה ממש פורחת בזמן האחרון.

קפטן ראובן נירונסקי הוא אב וסב חרש. הוא הפך לאב לפני כמעט שנתיים, כשהדיילת פיצוי ילדה לו בן. קפטן נירונסקי המשיך לגור כל הזמן עם אשתו, אבל הדיילת רצתה שכולם ידעו שנולד לו בן, ולכן היא דאגה שבעייתון תופיע ברכה בשם חברהים מאל על. לפיצוי ולקפטן נירונסקי ברכות להולדת הבן. זה לא עזר, והקפטן המשיך לגור בשני הבתים לסיורגין. עכשיו הוא נהיה גם סבא, ולא נראה לי שסבא יכול פיתאום לעזוב את הסבתא ולעבור לגור עם האמא, מסובך, הא?

הלכה נוגה יהלום לבית המישפט וביקשה שם שאבינועם יכיר באבהות. הקפטן עשה זאת, ורק אחרי זה הסכימה הדיילת לקחת את הילדה הקטנה ולנסות את מזלה בארצות-הברית. שם קפטן שמואל שמיר היה נשוי מזה הרבה

מזל שקפטן אבינועם רוזן עובר באלעל. כי בגלל העבודה שלו הוא יכול לקפוץ לניוירוק, כדי לבקר את בתו הקטנה, שנולדה לו מהדיילת נוגה יהלום. כשנולדה התינוקת

מובל אדר ילד שני בארץ

אילנה נרב מרגלית קול חדש בטלפון